

dengang mødte mit Forslag fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Christensen), der er saa nøie kjendt med disse Forhold, og som er en af dem, som have bidraget saa bethdeligt til Amtsrepartitionsfonden, kom mig unægtelig noget uventet; jeg kunde ikke fatte, at han var imod mit Forslag. Det glæder mig imidlertid, at han nu er kommen til en anden Anskuelse. Jeg beklager meget, at den høitærede Indrengsminister ikke efter Commissionens Indstilling har optaget Bestemmelsen om denne Bom, saameget mere som det i Motiverne er anført, at det er, fordi mit Forslag i sin Tid saldt igjennem; thi derfor kunde det, ligesom jeg seer, at Flere her i Thinget dele min Anskuelse, jo vel være, at man nu i Almindelighed var kommen til Erkjendelse af dens Nødvendighed. Jeg vil bemærke — hvad jeg hittede i sin Tid angaaende det stillede Forslag —, at jeg ikke vil, at denne Bom skal være varigere end de andre Bomme, men saalænge Bomsystemet opretholdes paa Kjøbenhavns Amt som en Nødvendighed, forekommer det mig, at der ikke kan være Noget i Veien for, at denne Bom kommer til. Man har ved dette Lovudkast, saaledes som det er oplyst af det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Simons), der er bedst inde i disse Forhold, paalagt Kjøbenhavns Amt Noget, der vil foranledige en ikke ubetydelig Udgift, selv om man beholder Bommene. Jeg troer, at Kjøbenhavns Amt ikke kan bære en Skillings Udgift mere til Amtsrepartitionsfonden uden at tage sin Tilflugt til nye Resourcer. Vi kunne ikke med nogen Nødsnødvendighed eller Billighed paalægge Beboerne der høiere Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, og naar Bestræbelsen i flere Aar er gaaet ud paa at faae dette Bidrag nedsat, bliver det i høi Grad nedtrykkende, at et Forslag bliver forelagt, der istedetfor at nedsette gaaer ud paa at forøge disse Afgifter end hyerligere. Det er ganske naturligt, at Kjøbenhavns Amt er saaledes situeret, da Alle befare dets Veie og slide dem op, uden at der er nogen Reciprocitet tilstede. Hertil kommer, at der i Amtet findes saamange Luxusveie, der skulle holdes godt vedlige, og som befærdes for største Deel for Fornøielsen af Skuld, medens selve Beboerne og de egentlige Hartkornbrugere ikke komme paa dem,

og det forekommer mig at være haardt at paalægge Beboerne større og større Udgifter til Vedligeholdelsen af disse Veie. Kun ved at vedligeholde Bommene kan man ramme dem, der kjøre paa Veiene, og, om ogsaa Bompengene ere en ubehagelig Skat, som man ærgret sig ved at erlægge, saa maa man dog finde sig i den, saalænge man ikke paa anden Maade kan ramme dem, der have Brugten og Nyttens af Veiene. Jeg deler fuldstændig den Anskuelse der er udtalt af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Christensen) om, at der maa gjøres Noget for at komme bort fra den nuværende Bestyrelsesmaade, og jeg skal anbefale Regjeringen at komme med et Forslag, som kan foranledige, at Amtsrepartitionsfondens Indtægter opkræves paa en anden Maade end ene og alene af Hartkornet. I § 7 i Loven om Veivæsenets Bestyrelse hedder det, at Communerne kunne foretage en Vigning paa Formue og Veilighed til Veivæsenet, naar Arbeidet er udført ved Licitation; men naar Sognene kunne gjøre det, saa kan jeg ikke forstaae, hvorfor, saa ikke ogsaa Amtsrådet skulde kunne faae den samme Vigning indført i Amtet. Det forstaaer sig, at Amtsrådet ikke vil have let ved at bestatte alle Beboerne omkring i Amtet efter Formue og Veilighed; men man har dog et Præcedens ved Krigsskatsloven, og, om end den da brugte Fremgangsmaade ikke var ganske god, kan den dog gjennem Erfaring blive bedre. Dengang fik Amtsrådet indsendt Penge fra Sogneforstanderskaberne, som de havde lignet paa Formue og Veilighed omkring i Sognene, og jeg kan ikke forstaae, hvorfor dette ikke ligesaa godt kan stee ved Amtsrepartitionsfondens Indtægter i det Hele taget. Vi maae, inden vi gaae ind paa Lovens, see os for, at Ingen bliver overbeholdt, og jeg troer, at det er vigtigt, at det allerede paa dette Lovens første Stadium bliver klart for Alle, hvad det er, der trykker. Foruden det nye Paalæg, som Kjøbenhavns Amt vil faae ved Hovedlandveienes Overgang til Amtet, vil man ved § 5 undrage det Statskassens Bidrag til de ovennævnte Veie, der hverken ere det Eine eller det Andet, men som blot ved et Compromis ere blevne optagne som Amtsveie. Amtet modsatte sig en Tidlang at tage imod